

C/2024/1046

9.2.2024

Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Μια πολυεπίπεδη διακυβέρνηση της Πράσινης Συμφωνίας. Προς την αναθεώρηση του κανονισμού για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα»

(C/2024/1046)

Εισηγητής: Joso KLISOVIĆ (HR/PES), πρόεδρος της δημοτικής συνέλευσης του Ζάγκρεμπ

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ (ΕτΠ)

Εξασφάλιση της διαχρονικής ανθεκτικότητας της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας ως πλαισίου πολιτικής

1. επισημαίνει το γεγονός ότι οι φιλόδοξοι στόχοι της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας (ΕΠΣ) απαιτούν άνευ προηγουμένου αλλαγές με πρωτοφανή ταχύτητα κατά την επόμενη κρίσιμη δεκαετία και ότι αυτές πρέπει να υλοποιηθούν σε μεγάλο βαθμό σε τοπικό και σε περιφερειακό επίπεδο. Προς τούτο πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση σε μέσα και μέτρα με σκοπό την ομαλή εφαρμογή, με τη στήριξη των λιγότερο ανεπτυγμένων περιφερειών, προκειμένου να αποφευχθούν οι αυξανόμενες εδαφικές ανισότητες και να σημειωθεί πρόοδος προς ένα ευρωπαϊκό πλαίσιο για βιώσιμη ευημερία·
2. τονίζει ότι η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία πρέπει να είναι «θωρακισμένη σε τοπικό επίπεδο», καθώς η εφαρμογή της θα πραγματοποιηθεί σε μεγάλο βαθμό σε τοπικό και σε περιφερειακό επίπεδο. Ως εκ τούτου, οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές πρέπει να συμμετέχουν σε πολύ πρώιμο στάδιο ώστε να τροφοδοτούν τη χάραξη πολιτικής της ΕΕ με τις γνώσεις τους σχετικά με το κοινωνικό και οικονομικό πλαίσιο εντός του οποίου εφαρμόζονται οι ενωσιακές πολιτικές. Η ΕτΠ δεσμεύεται να αναλάβει ενεργό και ηγετικό ρόλο σε αυτή τη διαδικασία τοπικής θωράκισης·
3. τονίζει ότι, από την έναρξη της το 2019, η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία έχει αντιμετωπίσει επανειλημμένες προκλήσεις λόγω πολλαπλών κρίσεων, αλλά έχει αποδειχθεί ότι διαδραματίζει κίριο ρόλο στην ενίσχυση της ικανότητας των περιφερειών και των δήμων της ΕΕ να αντιμετωπίζουν αυτές τις κρίσεις και να επιδεικνύουν ανθεκτικότητα· προκειμένου να συνεχιστεί η ενίσχυση αυτής της ανθεκτικότητας, οι μηχανισμοί εφαρμογής της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας πρέπει να είναι τολμηροί και θωρακισμένοι έναντι των κρίσεων και να παρέχουν μακροπρόθεσμο όραμα στις επιμέρους περιοχές της ΕΕ·
4. καλεί, ως εκ τούτου, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να συνεχίσει να αξιοποιεί την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία κατά την επόμενη θητεία της ΕΕ, προκειμένου να διασφαλίσει ένα σταθερό πλαίσιο που θα υπερβαίνει μια ενιαία θητεία, δημοσιεύοντας νέα ανακοίνωση σχετικά με την «Πράσινη Συμφωνία 2.0» και εξετάζοντας το ενδεχόμενο —όπως προβλέπεται στη ρήτρα ενδιάμεσης επανεξέτασης του προγράμματος δράσης για το περιβάλλον έως το 2030— να υποβάλει νομοθετική πρόταση για την προσθήκη παραρτήματος στο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον. Αυτό θα βοηθήσει την ΕΕ να επιτύχει τους στόχους της πράσινης και της ψηφιακής μετάβασης, συμπεριλαμβανομένων της κλιματικής ουδετερότητας και της βιώσιμης ευημερίας έως το 2050, μέσω μέτρων μετριασμού και προσαρμογής, καθώς και να διασφαλίσει την ανθεκτικότητα των περιφερειών και των δήμων της ΕΕ και τη συνοχή των εθνικών και ενωσιακών μέτρων με τους στόχους για το κλίμα (άρθρα 6 και 7 του ευρωπαϊκού νομοθετήματος για το κλίμα⁽¹⁾), αντιμετωπίζοντας παράλληλα με συστηματικό τρόπο άλλες αλληλεξαρτώμενες περιβαλλοντικές κρίσεις, όπως η απώλεια βιοποικιλότητας και η ρύπανση·
5. καλεί το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να προβούν περαιτέρω σε εμπεριστατωμένη επανεξέταση και αναθεώρηση του κανονισμού για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα (στο εξής: κανονισμός για τη διακυβέρνηση)⁽²⁾, λαμβάνοντας ως σημείο εκκίνησης τις απαιτήσεις του άρθρου 45 του κανονισμού για τη διακυβέρνηση, και να βελτιώσουν την εφαρμογή του ευρωπαϊκού νομοθετήματος για το κλίμα. Κατ' αυτόν τον τρόπο θα εξασφαλιστεί ένα σταθερό και συνεκτικό νομοθετικό πλαίσιο, με πεδίο για εθνικές, περιφερειακές και τοπικές λύσεις, το οποίο είναι απαραίτητο για την επίτευξη των προαναφερθέντων στόχων· τονίζει ότι η ΕτΠ και οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές (ΠΠΑ) πρέπει να συμμετέχουν πλήρως στην εν λόγω επανεξέταση·

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 2021/1119 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 2021, για τη θέσπιση πλαισίου με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 401/2009 και (ΕΕ) 2018/1999 («ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα») (ΕΕ L 243 της 9.7.2021, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 663/2009 και (ΕΚ) αριθ. 715/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 94/22/ΕΚ, 98/70/ΕΚ, 2009/31/ΕΚ, 2009/73/ΕΚ, 2010/31/ΕΕ, 2012/27/ΕΕ και 2013/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 2009/119/ΕΚ και (ΕΕ) 2015/652 του Συμβουλίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 1).

6. θεωρεί ότι η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία θα πρέπει να καταστεί μια ολοκληρωμένη στρατηγική, η οποία θα ευθυγραμμίζεται περαιτέρω με το πλαίσιο των Στόχων Βιώσιμης Ανάπτυξης (ΣΒΑ), με σκοπό να συμπεριλάβει τις πιο σχετικές διαστάσεις της βιώσιμης ανάπτυξης, αξιοποιώντας τα παράλληλα οφέλη από την επίτευξη των περιβαλλοντικών και κοινωνικών στόχων, διατηρώντας ταυτόχρονα τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας ως πυξίδα. Οι προσπάθειες αυτές συνάδουν με τις συζητήσεις που διεξάγονται σε παγκόσμιο επίπεδο, παραδείγματος χάριν στο πλαίσιο της ομάδας εμπειρογνομόνων των Ηνωμένων Εθνών για τις συνέργειες όσον αφορά τους ΣΒΑ για το κλίμα ⁽³⁾.

7. τονίζει τη σημασία των προγραμμάτων εκπαίδευσης, επανειδίκευσης και αναβάθμισης των δεξιοτήτων στην προετοιμασία των τοπικών κοινοτήτων για την πράσινη μετάβαση· παροτρύνει τα κράτη μέλη να επενδύσουν σε εκπαιδευτικές πρωτοβουλίες που προωθούν την περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση και εφοδιάζουν τους πολίτες με δεξιότητες σχετικές με την αναδυόμενη πράσινη οικονομία. Ζητεί στοχευμένες πρωτοβουλίες στήριξης και ανάπτυξης ικανοτήτων για τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές, ώστε να διασφαλιστεί η ενεργός συμμετοχή και η συμβολή τους στους στόχους της Πράσινης Συμφωνίας·

8. επιμένει ότι η αναθεώρηση του πλαισίου της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας πρέπει να καλύπτει όλες τις πτυχές που σχετίζονται με τις ευάλωτες ομάδες, ώστε να ανταποκρίνεται καλύτερα στις κοινωνικές και εδαφικές ανάγκες, γεγονός που θα απαιτήσει συστηματικότερη ευθυγράμμιση με την κατανομή των ενωσιακών πόρων, αρχής γενομένης από το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο (ΠΔΠ)· επικροτεί, στο πλαίσιο αυτό, το έργο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ευημερία ⁽⁴⁾ ως ένα πρώτο σημαντικό βήμα, ούτως ώστε να μην χρησιμοποιείται για τη διακυβέρνηση της Ευρώπης το ΑΕγχΠ ως ενιαίος σχετικός δείκτης·

9. ζητεί να συνδεθούν με πιο διαρθρωτικό τρόπο οι πολιτικές για την υγεία και την ισότητα των φύλων στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας, αξιοποιώντας την προσέγγιση της ΕΕ όσον αφορά την ενσωμάτωση της διάστασης του φύλου και την αρχή «Μία υγεία» ⁽⁵⁾·

10. τονίζει την ανάγκη συμμετοχής όλων των σχετικών ενδιαφερόμενων μερών στην υλοποίηση των προτεραιοτήτων της Πράσινης Συμφωνίας και επισημαίνει τη θετική εμπειρία της πλατφόρμας ενδιαφερόμενων μερών για μηδενική ρύπανση, υπό την κοινή προεδρία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της ΕτΠ. Η ΕτΠ δεσμεύεται να συνεχίσει να στηρίζει την πλατφόρμα ενδιαφερόμενων μερών για μηδενική ρύπανση και προτείνει τη συμπερίληψή της στην «Πράσινη Συμφωνία 2.0», προκειμένου να συνεχίσει το έργο της μακροπρόθεσμα με σκοπό την επίτευξη της φιλοδοξίας μηδενικής ρύπανσης της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας για ένα περιβάλλον απαλλαγμένο από τοξικές ουσίες·

11. επισημαίνει το γεγονός ότι απαιτείται ένα ολοκληρωμένο σύστημα παρακολούθησης και προοπτικών της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας ⁽⁶⁾ για τη διασφάλιση κατάλληλης καθοδήγησης της διακυβέρνησης και της εφαρμογής της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας, με ιδιαίτερη προσοχή στις εδαφικές ιδιαιτερότητες —ιδίως με συνεκτίμηση των ευπαθειών κάθε περιοχής αναφορικά με φυσικά αίτια, όπως τον σεισμικό και τον υδρογεωλογικό κίνδυνο— και τα τρωτά σημεία ορισμένων εδαφών, συμπεριλαμβανομένων των απομακρυσμένων και αγροτικών περιοχών, με σκοπό την προώθηση της βιώσιμης και χωρίς αποκλεισμούς ευημερίας για όλους τους Ευρωπαίους. Η ΕΕ θα πρέπει να εργαστεί για ένα εναρμονισμένο σύνολο δεικτών, με βάση τους υφιστάμενους ⁽⁷⁾, το οποίο θα καθιστά δυνατή την επαρκή ανάλυση σε υποεθνικό επίπεδο για βασικές πτυχές, όπως συμβαίνει ήδη, παραδείγματος χάριν, στην περίπτωση του αστικού και περιφερειακού πίνακα αποτελεσμάτων για μηδενική ρύπανση ⁽⁸⁾. Χαιρετίζει τη νέα πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου κλιματικής ουδετερότητας (ECNO) ⁽⁹⁾ ως βασικό βήμα προόδου προς αυτή την κατεύθυνση· αυτό το σύνολο δεικτών μπορεί επίσης να τροφοδοτεί τη συνεχή παρακολούθηση και επικαιροποίηση των εθνικά καθορισμένων συνεισφορών βάσει της συμφωνίας του Παρισιού·

12. αναγνωρίζει τον κεντρικό ρόλο των πρέσβων του συμφώνου για το Κλίμα σε κάθε κράτος μέλος όσον αφορά την ευαισθητοποίηση σχετικά με την κλιματική αλλαγή και την προώθηση βιώσιμων πρακτικών σε τοπικό επίπεδο· ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να επεκτείνουν και να στηρίξουν τις πρωτοβουλίες των πρέσβων του συμφώνου για το Κλίμα για την προώθηση της συμμετοχής και της διάδοσης γνώσεων σε επίπεδο βάσης και για την καλύτερη σύνδεση αυτών των δραστηριοτήτων με τις άλλες πρωτοβουλίες της ΕΕ για την πράσινη συμφωνία, όπως, για παράδειγμα, το Ευρωπαϊκό σύμφωνο των Δημάρχων·

13. επισημαίνει την ανάγκη αξιόπιστης και συνεκτικής δέσμης ανοικτών δεδομένων για την αξιολόγηση του αντικτύπου των προγραμματισμένων πολιτικών, την αποτίμηση των υφιστάμενων πλαισίων, τον σχεδιασμό υποδομών, την αξιολόγηση των εθνικών, περιφερειακών και τοπικών σχεδίων και τον προσδιορισμό προτεραιοτήτων· προκειμένου να αντιμετωπιστεί αυτό το εμπόδιο, ζητεί τη θέσπιση ενός Ευρωπαϊκού Οργανισμού Ενέργειας που θα παρέχει μια αμερόληπτη υποδομή δεδομένων, παρακολούθησης και γνώσης για τις αποφάσεις σχετικά με την ενεργειακή πολιτική·

⁽³⁾ Harnessing Climate and SDGs Synergies, Department of Economic and Social Affairs (<https://sdgs.un.org/climate-sdgs-synergies>) (Αξιοποίηση συνεργειών για το κλίμα και τους ΣΒΑ, τμήμα Οικονομικών και Κοινωνικών Υποθέσεων).

⁽⁴⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Έκθεση στρατηγικών προβλέψεων 2023» [COM(2023) 376 final].

⁽⁵⁾ https://www.who.int/health-topics/one-health#tab=tab_1

⁽⁶⁾ Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών (ΕτΠ) με θέμα «Καθαρός πλανήτης για όλους — Ένα ευρωπαϊκό, στρατηγικό, μακρόπνοο όραμα για μια ευημερούσα, σύγχρονη, ανταγωνιστική και κλιματικά ουδέτερη οικονομία» (ΕΕ C 404 της 29.11.2019, σ. 58) (ENVE-VI/037).

⁽⁷⁾ Έκθεση «Measuring Progress towards Climate Neutrality», Ecologic Institute (Μέτρηση της προόδου προς την κλιματική ουδετερότητα, Οικολογικό Ινστιτούτο) (<https://www.ecologic.eu/18153>).

⁽⁸⁾ https://environment.ec.europa.eu/events/zero-pollution-urban-and-regional-scoreboard-workshop-2023-04-25_en?prefLang=el

⁽⁹⁾ <https://climateobservatory.eu/>

Προς την αναθεώρηση του κανονισμού για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα

14. θεωρεί ότι ο κανονισμός για τη διακυβέρνηση έχει καταστεί βασικό μέσο για την εφαρμογή των πολιτικών για το κλίμα και την ενέργεια και έχει τη δυνατότητα να καταστεί ένας από τους ακρογωνιαίους λίθους της συνολικής εφαρμογής της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας· για τον σκοπό αυτό, καλεί τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν καλύτερα τη συνοχή και τη συμπληρωματικότητα στο πλαίσιο των εθνικών στρατηγικών τους για τη βιώσιμη ανάπτυξη·

15. φρονεί ότι οι εθνικές μακροπρόθεσμες στρατηγικές που ορίζονται στον κανονισμό για τη διακυβέρνηση θα μπορούσαν να ενισχυθούν και να διευρυνθούν ώστε να συμπεριλάβουν όλες τις πτυχές της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας, με στόχο τη βιώσιμη ευημερία, να καταστούν μακροπρόθεσμες στρατηγικές για την Πράσινη Συμφωνία και να αξιοποιήσουν το έργο που αναπτύχθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την πρόκληση «Εξυπνες πόλεις» — «Σχέδιο δράσης για τοπικές πράσινες συμφωνίες»⁽¹⁰⁾, ενώ τα εθνικά σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα (ΕΣΕΚ) και οι εθνικές στρατηγικές προσαρμογής θα εξακολουθήσουν να επικεντρώνονται στο τρέχον πεδίο εφαρμογής τους· οι μακροπρόθεσμες στρατηγικές για το πλαίσιο της Πράσινης Συμφωνίας θα πρέπει να είναι αρκετά ευέλικτες ώστε να διασφαλίζουν ότι τα κράτη μέλη μπορούν να κάνουν χρήση των υφιστάμενων εθνικών σχεδίων που είναι συγκρίσιμα όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής και τις φιλοδοξίες τους·

16. επικροτεί το έργο του ΟΟΣΑ σε σχέση με τη «Συνοχή των πολιτικών για τη βιώσιμη ανάπτυξη»· η ΕτΠ καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εφαρμόσει περαιτέρω το εν λόγω πλαίσιο, μεταξύ άλλων στην αναθεώρηση του κανονισμού για τη διακυβέρνηση, με βάση τους ελέγχους συνέπειας που προβλέπονται στα άρθρα 6 και 7 του ευρωπαϊκού νομοθετήματος για το κλίμα και τις βέλτιστες πρακτικές διαφόρων κρατών μελών της ΕΕ⁽¹¹⁾·

17. θεωρεί ότι η κακή ποιότητα των πολυεπίπεδων διαλόγων και διαβουλεύσεων για το κλίμα και την ενέργεια σε ορισμένα κράτη μέλη⁽¹²⁾ συνιστά σοβαρή απειλή για την επιτυχή εφαρμογή του κανονισμού για τη διακυβέρνηση⁽¹³⁾, η οποία μπορεί να στεφθεί με επιτυχία μόνο με την πραγματική συμμετοχή των δήμων και των περιφερειών⁽¹⁴⁾· ζητεί, επομένως, να ενισχυθεί το άρθρο 11 του κανονισμού για τη διακυβέρνηση και προτείνει το αναθεωρημένο άρθρο 11 να απαιτεί από τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τις δικές τους διοικητικές συνθήκες, να καθιερώσουν μόνιμο πολυεπίπεδο διάλογο για την ενέργεια και το κλίμα, στο πλαίσιο του οποίου θα διεξάγονται συζητήσεις για τα ΕΣΕΚ, ενώ το πεδίο συζήτησης θα μπορούσε να επεκταθεί σε όλες τις πτυχές της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας, εφόσον είναι αναγκαίο. Οι υφιστάμενες εθνικές δομές με παρόμοιο πεδίο εφαρμογής και σκοπό θα μπορούσαν να θεωρηθούν ισοδύναμες·

18. θεωρεί ειδικότερα ότι οι πόλεις, ιδίως οι πιο πυκνοκατοικημένες, αποτελούν το πιο ευάλωτο στοιχείο εν προκειμένω και πλήττονται περισσότερο από τις αρνητικές επιπτώσεις της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη. Σημειώνει ότι η δομή των πόλεων και των μητροπόλεων και οι συνθήκες διαβίωσης στις περιοχές αυτές ποικίλλουν σημαντικά σε εθνικό επίπεδο· ως εκ τούτου, θεωρεί ότι οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές πρέπει να ζητούν τακτικά τη γνώμη τους κατά τη φάση σχεδιασμού για τα μέτρα στο πλαίσιο των ΕΣΕΚ·

19. τονίζει την ανάγκη για ειδική χρηματοδότηση και πόρους όσον αφορά τη στήριξη της επανειδίκευσης και της αναβάθμισης των δεξιοτήτων του εργατικού δυναμικού στις περιφέρειες που επηρεάζονται σε μεγάλο βαθμό από την πράσινη μετάβαση. Προτρέπει τα κράτη μέλη να συνεργαστούν με τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές και τα ενδιαφερόμενα μέρη των διάφορων κλάδων δραστηριότητας για τη δημιουργία κέντρων κατάρτισης και προγραμμάτων που θα αντιμετωπίζουν τα συγκεκριμένα κενά δεξιοτήτων σε αυτές τις περιφέρειες·

20. θεωρεί ότι η απουσία ή η χαμηλή ποιότητα του πολυεπίπεδου διαλόγου θα πρέπει να αποτελεί σοβαρό λόγο ώστε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εκδίδει συστάσεις για το ΕΣΕΚ ενός κράτους μέλους, καθότι αυτό θα μπορούσε τελικά να κλονίσει την αξιοπιστία του σχεδίου στο σύνολό του. Οι αρμόδιες υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής θα πρέπει να διαθέτουν επαρκείς πόρους για τη διενέργεια των απαιτούμενων ελέγχων, όπως συμβαίνει ήδη για παρόμοιες συμβουλευτικές υποχρεώσεις που προβλέπονται από την περιβαλλοντική νομοθεσία·

⁽¹⁰⁾ www.intelligentcitieschallenge.eu/news/local-green-deals-blueprint-action

⁽¹¹⁾ <https://www.oecd.org/gov/pcsd/pcsd-country-profiles.htm>

⁽¹²⁾ Μελέτη της ΕτΠ με θέμα «Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές στη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης», 2023.

⁽¹³⁾ Βλέπε Faber, Ricarda, D. Kocher και M. Duwe (2023) *Progress on the implementation of national Multilevel Climate and Energy Dialogues: Assessing Member States' own reporting. A preliminary assessment of the implementation of Article 11 of the EU's Governance Regulation*. (Πρόσδος όσον αφορά την εφαρμογή των εθνικών πολυεπίπεδων διαλόγων για το κλίμα και την ενέργεια: αξιολόγηση των εκθέσεων των ιδίων των κρατών μελών. Προκαταρκτική αξιολόγηση της εφαρμογής του άρθρου 11 του κανονισμού της ΕΕ για τη διακυβέρνηση.) 4i-TRACTION Procedural Governance Series. Ecologic Institute, Βερολίνο.

⁽¹⁴⁾ <https://unhabitat.org/urban-climate-action-the-urban-content-of-the-ndcs-global-review-2022>

21. προτείνει οι νέοι μόνιμοι πολυεπίπεδοι διάλογοι για την ενέργεια και το κλίμα να ενθαρρύνουν διαδικασίες σχεδιασμού από κοινού με τις αρμόδιες υποεθνικές αρχές που έχουν άμεσες αρμοδιότητες σε θέματα που σχετίζονται με το κλίμα, την ενέργεια και το περιβάλλον, και να ενεργοποιούνται κατόπιν αιτήματος της εθνικής αρχής ή μιας ομάδας ΤΠΑ εντός του οικείου κράτους μέλους·

22. θεωρεί ότι το αναθεωρημένο άρθρο 11 του κανονισμού για τη διακυβέρνηση θα πρέπει να διασφαλίζει την ποιότητα των πολυεπίπεδων διαλόγων μακροπρόθεσμα, ξεκινώντας από τα πρώτα στάδια των διαπραγματεύσεων για την πολιτική για το κλίμα και την ενέργεια και συνεχίζοντας κατά τη φάση εφαρμογής, ώστε να διευκολυνθούν οι ανταλλαγές σχετικά με εμπόδια και μοχλούς. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα πρέπει να παράσχει καθοδήγηση στα κράτη μέλη σχετικά με τον τρόπο καθιέρωσης μόνιμων πολυεπίπεδων διαλόγων για την ενέργεια και το κλίμα, με βάση εμπνευσμένες ορθές πρακτικές, όπως αυτές που προβάλλονται στο έργο LIFE NECPlatform⁽¹⁵⁾.

23. θεωρεί ότι, σύμφωνα με τη σύμβαση του Aarhus, η διάταξη περί συμμετοχής του κοινού στον κανονισμό για τη διακυβέρνηση (άρθρο 10) θα πρέπει να ενισχυθεί και να παρακολουθείται καλύτερα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι πολίτες συμμετέχουν σε μεγαλύτερο βαθμό στον σχεδιασμό και την εφαρμογή της πολιτικής για το κλίμα, την ενέργεια και το περιβάλλον, κάτι που είναι απαραίτητο για τη διασφάλιση διαρθρωτικών αλλαγών στη συμπεριφορά·

24. τονίζει ότι η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία περιλαμβάνει μια σειρά νέων υποχρεώσεων σχεδιασμού και στόχων για τις ΤΠΑ. Ο αναθεωρημένος κανονισμός για τη διακυβέρνηση θα πρέπει επομένως να καταστήσει υποχρεωτικό για τα κράτη μέλη να συμπεριλάβουν ένα νέο κεφάλαιο στα ΕΣΕΚ με τίτλο «Στήριξη και πόροι που παρέχονται στις ΤΠΑ για την εφαρμογή», στο οποίο τα κράτη μέλη θα πρέπει να περιγράφουν την τεχνική και χρηματοδοτική στήριξη που διατίθεται για την υλοποίηση σε όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης και, ειδικότερα, να παρέχουν λεπτομέρειες σχετικά με μια διαρθρωτική και συστηματική προσέγγιση της χρηματοδότησης, εξορθολογίζοντας τα διάφορα κονδύλια της ΕΕ που διατίθενται στις ΤΠΑ και ευθυγραμμίζοντας τον εκ μέρους των κρατών μελών προγραμματισμό της χρηματοδότησης της ΕΕ για τη στήριξη της υλοποίησης από τις ΤΠΑ [π.χ. RePowerEU, κοινωνικό ταμείο για το κλίμα, μηχανισμός ανάκαμψης και ανθεκτικότητας (ΜΑΑ), Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) κ.λπ.]. Το κεφάλαιο αυτό θα πρέπει να συζητείται εκτενώς στο πλαίσιο του νέου μόνιμου πολυεπίπεδου διαλόγου για την ενέργεια και το κλίμα·

25. Ζητεί την ορθή χρήση των υφιστάμενων πολυεπίπεδων εργαλείων, όπως η Πλατφόρμα Ανταλλαγής Γνώσης (KEP 2.0) και οι πρωτοβουλίες «Η επιστήμη συναντά τις περιφέρειες», προκειμένου να διευκολυνθεί η ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών, ερευνητικών πορισμάτων και καινοτόμων λύσεων που σχετίζονται με την πράσινη και την ψηφιακή μετάβαση. Ενθαρρύνει τα κράτη μέλη, τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές και τα εκπαιδευτικά ιδρύματα να συμμετάσχουν ενεργά σε αυτές τις πρωτοβουλίες σύμφωνα με το μοντέλο της τετραπλής έλικας, προκειμένου να ενισχυθεί η γνωστική τους βάση και να προωθηθεί η συνεργατική μάθηση·

26. προτείνει ο κανονισμός για τη διακυβέρνηση να στηρίξει τη δημιουργία υπηρεσιών μίας στάσης (ΥΜΣ) της Πράσινης Συμφωνίας σε υποεθνικό επίπεδο, για να ενισχυθεί η ανάπτυξη ολοκληρωμένων βιώσιμων πολιτικών σε τοπικό και σε περιφερειακό επίπεδο, με μια διατομεακή προσέγγιση, παρέχοντας εύκολα προσβάσιμες πληροφορίες και καθοδήγηση σχετικά με την εφαρμογή του νέου εθνικού νομοθετικού πλαισίου, καθώς και σχετικά με το πού μπορεί να βρεθεί τεχνική και οικονομική βοήθεια. Οι εν λόγω ΥΜΣ θα πρέπει να βασίζονται στις τρέχουσες εμπειρίες των τοπικών δομών που βοηθούν τους δήμους και τις περιφέρειες να υλοποιούν δράσεις για τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και για την προσαρμογή σε αυτήν και να διευρύνουν τη στήριξη τους στους άλλους τομείς της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας·

27. τονίζει ότι οι τοπικοί και οι περιφερειακοί οργανισμοί για την ενέργεια και το κλίμα είναι ζωτικής σημασίας για τη στήριξη των τοπικών και των περιφερειακών διοικήσεων στην εφαρμογή της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας μέσω της ενίσχυσης των τοπικών ικανοτήτων και δεξιοτήτων και μέσω της βελτίωσης της πρόσβασης και της κατανομής των κονδυλίων. Θα πρέπει να υποστηριχθούν περαιτέρω μέσω ειδικής χρηματοδότησης και χρηματοδοτικών μέσων της ΕΕ, καθώς και μέσω μεγαλύτερης στήριξης από προγράμματα τεχνικής βοήθειας, όπως ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός για τις Πόλεις (EUCF), το Ταμείο Ανάπτυξης Έργων, την Ευρωπαϊκή Υποστήριξη Τοπικής Ενέργειας (ELENA) και το πρόγραμμα ManagEnergy. Επισημαίνει ότι οι ΤΠΑ θα πρέπει να υποστηριχθούν μέσω των προαναφερθέντων προγραμμάτων της ΕΕ και της ειδικής χρηματοδότησης και των χρηματοδοτικών μέσων της ΕΕ, προκειμένου να καλυφθεί το υφιστάμενο χάσμα όσον αφορά τις δεξιότητες και τους πόρους σε τοπικό και σε περιφερειακό επίπεδο·

⁽¹⁵⁾ Το εν λόγω σχέδιο της ΕΕ αποσκοπεί στη διευκόλυνση πολυεπίπεδων διαλόγων σε έξι κράτη μέλη (Βουλγαρία, Κροατία, Ιταλία, Γαλλία, Πορτογαλία, Ρουμανία) με τη δημιουργία πλατφορμών πολυεπίπεδου διαλόγου. (<https://energy-cities.eu/project/life-necplatform/>).

28. προτείνει ο αναδιατυπωμένος κανονισμός για τη διακυβέρνηση να απαιτεί από τα κράτη μέλη να ενσωματώνουν και να υποβάλλουν εκθέσεις σχετικά με τις δεσμεύσεις, τα δεδομένα και τα μέτρα αναφορικά με τις ΤΠΑ τα οποία είναι διαθέσιμα στα σχέδια Δράσης για τη Βιώσιμη Ενέργεια και το Κλίμα (SECAP) που αναπτύσσονται από τα συμβαλλόμενα μέρη του Ευρωπαϊκού συμφώνου των Δημάρχων, στις Συμβάσεις Δήμων για το κλίμα που αναπτύσσονται από τους δήμους στο πλαίσιο της «αποστολής της ΕΕ για κλιματικά ουδέτερες και έξυπνες πόλεις» και στις τοπικές πράσινες συμφωνίες, ώστε να εξασφαλίζεται το υψηλότερο επίπεδο φιλοδοξίας και να διασφαλίζεται ότι τα ΕΣΕΚ συνάδουν με το τοπικό πλαίσιο. Το Κοινό Κέντρο Ερευνών θα μπορούσε να διαδραματίσει κίριο ρόλο⁽¹⁶⁾ στη διαδικασία αυτή και να παράσχει στα κράτη μέλη, μαζί με τους εθνικούς συντονιστές του συμφώνου των Δημάρχων, σχετικές πληροφορίες για κάθε χώρα σε μορφή κατάλληλη για συμπερίληψη στα ΕΣΕΚ, προκειμένου να αξιοποιηθούν τα υφιστάμενα δεδομένα·

29. θεωρεί ότι η σύνδεση των εθνικών στόχων που ορίζονται στον κανονισμό για τη διακυβέρνηση με τους τοπικούς και περιφερειακούς στόχους είναι ζωτικής σημασίας για τη διασφάλιση της αξιοπιστίας των δεσμεύσεων των κρατών μελών. Ομοίως, καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να προβεί επισήμως σε απολογισμό της υποεθνικής δράσης για το κλίμα και να υποβάλει σχετικές εκθέσεις σε επίπεδο ΟΗΕ, στο πλαίσιο της αναθεώρησης της εθνικά καθορισμένης συνεισφοράς (ΕΣΚ) της ΕΕ·

30. αναγνωρίζει τη σημασία της προώθησης μιας νοοτροπίας καινοτομίας και επιχειρηματικότητας σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο. Ενθαρρύνει τη δημιουργία μεγάλου αριθμού περιφερειακών κέντρων καινοτομίας, καθώς και κόμβων καινοτομίας και εκκολαπτηρίων επιχειρήσεων σε λιγότερο ανεπτυγμένες περιφέρειες. Αυτές οι τοποκεντρικές δομές θα πρέπει να υποστηρίζονται σε συνέργεια από συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και διάφορες χρηματοδοτικές ροές της ΕΕ, προκειμένου να τονωθούν η πράσινη καινοτομία, η κοινωνική ένταξη και η οικονομική ανάπτυξη.

Η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία ως γενική στρατηγική: προς ένα ευρωπαϊκό πλαίσιο για μια οικονομία ευημερίας

31. θεωρεί ότι η διαρθρωτική ενσωμάτωση των κριτηρίων της Πράσινης Συμφωνίας σε όλα τα χρηματοδοτικά μέσα της ΕΕ είναι θεμελιώδους σημασίας για ένα νέο ευρωπαϊκό πλαίσιο για τη βιώσιμη ευημερία στο οποίο δεν θα χρησιμοποιείται το ΑΕγχΠ ως μοναδικός δείκτης ευημερίας για τις κοινωνίες μας·

32. θεωρεί ότι η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία μπορεί να εφαρμοστεί επιτυχώς μόνον εφόσον είναι προσηκόντως ενσωματωμένη στην οικονομική διακυβέρνηση της ΕΕ, αρχής γενομένης από το ΠΔΠ και τον κύκλο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου, και, ως εκ τούτου, συνιστά στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2 του ευρωπαϊκού νομοθετήματος για το κλίμα, να εντείνει τις προσπάθειές της προς αυτή την κατεύθυνση· επισημαίνει ότι πρέπει να αντικατοπτρίζονται όλες οι περιβαλλοντικές προτεραιότητες που περιγράφονται στο 8ο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η ΕΕ δεν υπερβαίνει τα όρια του πλανήτη·

33. υποστηρίζει τη διεξοδική μεταρρύθμιση της λειτουργίας του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου για την περαιτέρω ευθυγράμμιση του με όλους τους τομεακούς στόχους της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας και, ως εκ τούτου, με μέσα όπως τα ΕΣΕΚ και το 8ο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον, με βάση τη σχετική πείρα από την πρωτοβουλία για τον οικολογικό προσανατολισμό του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου και την ενσωμάτωση των ΣΒΑ στην ανάλυση του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου·

34. τονίζει την ανάγκη για συνεχή παρακολούθηση και αξιολόγηση του κοινωνικού αντικτύπου των πολιτικών πράσινης μετάβασης. Ζητεί να ενσωματωθούν στο πλαίσιο παρακολούθησης της Πράσινης Συμφωνίας καθιερωμένα εργαλεία παρακολούθησης, όπως ο δείκτης κοινωνικής προόδου, προκειμένου να αξιολογηθεί η αποτελεσματικότητα των μέτρων κοινωνικής ένταξης, και προτείνει προσαρμογές στις τοπικές στρατηγικές για την πράσινη μετάβαση, ανάλογα με τις ανάγκες·

35. ενθαρρύνει την περαιτέρω ενσωμάτωση της αρχής της «μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης» και των εννοιών της δίκαιης μετάβασης και της κοινωνικής και περιβαλλοντικής δικαιοσύνης ως μέρος των δεικτών αξιολόγησης του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου, με παράλληλη διασφάλιση ότι οι μεθοδολογίες εφαρμογής σε εθνικό επίπεδο είναι αρκετά συνεπείς και κατάλληλες για εφαρμογή σε υποεθνικό επίπεδο·

36. υπογραμμίζει το γεγονός ότι το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο, στην ειδική έκθεσή του σχετικά με τους στόχους της ΕΕ για το κλίμα και την ενέργεια⁽¹⁷⁾, επισημαίνει ότι τα ΕΣΕΚ δεν περιλαμβάνουν επαρκή στοιχεία σχετικά με τις επενδυτικές ανάγκες και τις πηγές χρηματοδότησης, ώστε να μπορεί να αξιολογηθεί κατά πόσο αποτελούν στέρεη βάση για την επίτευξη των στόχων με ορίζοντα το 2030. Η ΕτΠ συνιστά επομένως την εκ μέρους των κρατών μελών ενίσχυση των εκτιμήσεων των επενδυτικών αναγκών στα ΕΣΕΚ τους με την υιοθέτηση κοινής μεθοδολογίας για την εναρμόνιση της ανάλυσης των επενδυτικών αναγκών: η ανάλυση αυτή θα μπορούσε να συνδεθεί καλύτερα με το πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου και να ευθυγραμμιστεί με τα μέτρα και τους στόχους των ΕΣΕΚ, σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού για τη διακυβέρνηση, και με τα αντίστοιχα των μακροπρόθεσμων στρατηγικών, σύμφωνα με το άρθρο 15 του ίδιου κανονισμού·

⁽¹⁶⁾ Γνωμοδότηση της ΕτΠ με θέμα «Ενίσχυση των δυνατοτήτων και των συνεργειών των πρωτοβουλιών της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας για τις περιφέρειες και τους δήμους» (ΕΕ C, C/2023/249, 26.10.2023, EL: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/249/oj>) (CDR 229/2023).

⁽¹⁷⁾ Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο, ειδική έκθεση 18/2023: Στόχοι της ΕΕ για το κλίμα και την ενέργεια — Επιτυχία με τους στόχους για το 2020, αλλά πολλές οι επιφυλάξεις για την επάρκεια των δράσεων που θα εξασφαλίσουν τους στόχους για το 2030 (<https://www.eca.europa.eu/el/publications/SR-2023-18>).

37. θεωρεί ότι η πολιτική συνοχής αποτελεί θεμελιώδες εργαλείο για τη βιώσιμη ανάπτυξη των τοπικών και των περιφερειακών κοινοτήτων. Εν προκειμένω, η ΕΤΠ καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να ενισχύσει περαιτέρω τη συμπερίληψη της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας στην εν λόγω πολιτική και να ενισχύσει την εφαρμογή της αρχής της «μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης» και των εννοιών των δίκαιων μεταβάσεων και της κοινωνικής και περιβαλλοντικής δικαιοσύνης και στο πλαίσιο αυτό επίσης·

Η κοινωνική διάσταση της Πράσινης Συμφωνίας

38. επαναλαμβάνει ότι οι πρόσφατες κρίσεις έχουν αποδυναμώσει τις κοινότητες της ΕΕ και την κοινωνική συνοχή, επηρεάζοντας σοβαρά τους πλέον ευάλωτους· ως εκ τούτου, το νέο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας χρειάζεται να επικεντρωθεί όλο και περισσότερο στην κοινωνική διάσταση, αξιοποιώντας το δυναμικό της κοινωνικής καινοτομίας ως έναυσμα για δίκαιη πράσινη μετάβαση·

39. χαιρετίζει την έκθεση του Κοινού Κέντρου Ερευνών με θέμα «Δημογραφία και κλιματική αλλαγή»⁽¹⁸⁾ και επαναλαμβάνει την έκκλησή της να ληφθούν υπόψη οι «περιφερειακές διαφορές στη δημογραφική δομή και τις σχέσεις μεταξύ της δυναμικής του πληθυσμού και της αστικοποίησης» κατά τον σχεδιασμό των περιφερειακών διαδρομών για την πράσινη μετάβαση· η πτυχή αυτή ενισχύει την ανάγκη για μια τοποκεντρική προσέγγιση όσον αφορά την εφαρμογή της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας·

40. επισημαίνει το γεγονός ότι οι νέοι αποτελούν το πιο δεκτικό τμήμα της κοινωνίας και κινητήρια δύναμη όσον αφορά την άσκηση επιρροής, την προβολή και την απαίτηση υπεύθυνης συμπεριφοράς με στόχο μια βιώσιμη μετάβαση· καλεί τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές να αξιοποιήσουν τη δέσμευσή τους για προστασία του περιβάλλοντος και για αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, καθώς και για καλύτερη συμμετοχή τους στη διαδικασία λήψης αποφάσεων·

41. τονίζει την ανάγκη για ισχυρότερη ανάπτυξη δεξιοτήτων και ικανοτήτων σε τοπικό και σε περιφερειακό επίπεδο, τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον δημόσιο τομέα, μέσω της προώθησης προγραμμάτων κατάρτισης, ευκαιριών διά βίου μάθησης και στοχευμένων εκπαιδευτικών πολιτικών για την προώθηση ενός «βιώσιμου πολιτισμού». Το στοιχείο αυτό θα πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω κατά την ανάπτυξη των ΕΣΕΚ με ιδιαίτερη έμφαση στις δεξιότητες στις τοπικές και περιφερειακές δημόσιες διοικήσεις, με βάση τις διατάξεις που περιλαμβάνονται στη σύσταση του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 2022, σχετικά με τη διασφάλιση δίκαιης μετάβασης προς την κλιματική ουδετερότητα⁽¹⁹⁾ και στο έγγραφο Κατευθυντήριων γραμμών της Επιτροπής σχετικά με τα ΕΣΕΚ⁽²⁰⁾· προτρέπει τα κράτη μέλη να συνεργαστούν με τα εκπαιδευτικά ιδρύματα και τις τοπικές και περιφερειακές αρχές για την ανάπτυξη προσαρμοσμένων εκπαιδευτικών προγραμμάτων που θα εμψυχήσουν αίσθημα περιβαλλοντικής ευθύνης και κλιματικής επίγνωσης μεταξύ των μαθητών·

42. τονίζει τη σημασία της προώθησης της πολυμορφίας και της συμμετοχικότητας στο πράσινο εργατικό δυναμικό· ενθαρρύνει πρωτοβουλίες που στοχεύουν σε υποεκπροσωπούμενες ομάδες, όπως οι γυναίκες, οι μειονότητες και τα άτομα με αναπηρία, για τη συμμετοχή σε προγράμματα κατάρτισης και ευκαιρίες απασχόλησης που σχετίζονται με την πράσινη οικονομία· καλεί τα κράτη μέλη και τις τοπικές και περιφερειακές αρχές να συνεργαστούν με ΜΚΟ και εταιρείες του ιδιωτικού τομέα για τη δημιουργία οδών ισότιμης πρόσβασης για όλα τα άτομα στην πράσινη αγορά εργασίας·

43. επισημαίνει το γεγονός ότι έχει διαπιστωθεί ότι οι διοικήσεις των ΤΠΑ αντιμετωπίζουν έλλειψη δεξιοτήτων, ικανοτήτων και χρηματοδότησης, η οποία έχει επιδεινωθεί από τον πρόσθετο φόρτο εργασίας που συνεπάγεται η εφαρμογή των σχεδίων ανθεκτικότητας και ανάκαμψης. Ως εκ τούτου, φρονεί ότι θα πρέπει να ενταθούν οι προσπάθειες, μεταξύ άλλων μέσω χρηματοδότησης και/ή άμεσων μεταβιβάσεων στις τοπικές αρχές, για την ενίσχυση του δημόσιου εργατικού δυναμικού ώστε να διαθέτει δεξιότητες που σχετίζονται με την ενεργειακή μετάβαση και την κλιματική προσαρμογή· συνιστά την παροχή στήριξης μέσω της εκπαίδευσης, της κατάρτισης και των ανταλλαγών προκειμένου οι ικανότητες του προσωπικού της τοπικής διοίκησης. Πρωτοβουλίες όπως το δίκτυο των πρεσβυτών που συμφώνησε για το κλίμα μπορούν να βοηθήσουν υπό την έννοια αυτή, προωθώντας ένα αποκεντρωμένο δίκτυο αφοσιωμένων υπερασπιστών του κλίματος και, ως εκ τούτου, διασφαλίζοντας ότι οι ΤΠΑ μπορούν να επωφεληθούν από την αυξημένη συμμετοχή σε επίπεδο βάσης, την ευρύτερη ευαισθητοποίηση του κοινού και την ενισχυμένη τοπική εφαρμογή των δράσεων για το κλίμα, ενισχύοντας αποτελεσματικά τον αντίκτυπο των πρωτοβουλιών τους για βιωσιμότητα·

44. τονίζει τη σημασία της μάθησης μεταξύ ομοτίμων και της ανταλλαγής βέλτιστων πρακτικών για την επιτάχυνση της μετάβασης και καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τους αρμόδιους εκτελεστικούς οργανισμούς να συνεργαστούν με την ΕΤΠ για να διευκολύνουν την ανταλλαγή πληροφοριών και γνώσεων από έργα της ΕΕ και να προβάλλουν στους πολίτες τα οφέλη της μετάβασης με απτό τρόπο·

⁽¹⁸⁾ <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC133580>

⁽¹⁹⁾ ΕΕ C 243 της 27.6.2022, σ. 35.

⁽²⁰⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές προς τα κράτη μέλη για την επικαιροποίηση των εθνικών σχεδίων για την ενέργεια και το κλίμα για την περίοδο 2021-2030 (ΕΕ C 495 της 29.12.2022, σ. 24).

45. επαναλαμβάνει τον κείμενο ρόλο των ΤΠΑ στην εφαρμογή πολιτικών δίκαιης μετάβασης, μέσω της παροχής βασικών υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος (ΥΓΟΣ), μέτρων για την αντιμετώπιση της φτώχειας στον τομέα της ενέργειας και της κινητικότητας και άλλης στοχευμένης στήριξης για την προστασία των ευάλωτων ομάδων από τις δυσμενείς επιπτώσεις που συνδέονται με το κόστος ζωής· ως εκ τούτου, επαναλαμβάνει την έκκλησή της προς τα κράτη μέλη της ΕΕ να εξασφαλίσουν τη συμμετοχή των ΤΠΑ στην κατάρτιση των κοινωνικών σχεδίων για το κλίμα στα ανάντη στάδια, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2023/955 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽²¹⁾ για τη σύσταση Κοινωνικού Ταμείου για το Κλίμα και να ευθυγραμμίσουν τα εν λόγω σχέδια με τα ΕΣΕΚ τους, ώστε να δώσουν προτεραιότητα σε μέτρα για την αντιμετώπιση της ενεργειακής φτώχειας και της φτώχειας στον τομέα της κινητικότητας.

Βρυξέλλες, 30 Νοεμβρίου 2023.

Ο Πρόεδρος
της Ευρωπαϊκής Επιτροπής των Περιφερειών
Vasco ALVES CORDEIRO

⁽²¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2023/955 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Μαΐου 2023, για τη σύσταση Κοινωνικού Ταμείου για το Κλίμα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1060 (ΕΕ L 130 της 16.5.2023, σ. 1).